

2. Bank Refah Kargaran nalaže se da, uz vlastite troškove, snosi i troškove Vijeća Europske unije.
3. Europska komisija snosi vlastite troškove.

(¹) SL C 172, 20. 5. 2019.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 6. listopada 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen – Njemačka) – Jobcenter Krefeld – Widerspruchsstelle/JD

(Predmet C-181/19) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Slobodno kretanje osoba – Radnici – Uredba (EU) br. 492/2011 – Članak 7. stavak 2. – Jednako postupanje – Socijalne povlastice – Članak 10. – Djeca koja se školuju – Direktiva 2004/38/EZ – Članak 24. – Socijalna pomoć – Uredba (EZ) br. 883/2004 – Članak 4. – Članak 70. – Posebna nedoprinosna novčana davanja – Radnik migrant koji uzdržava djecu koja se školuju u državi članici domaćinu)

(2020/C 414/04)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Jobcenter Krefeld – Widerspruchsstelle

Tuženik: JD

Izreka

1. Članak 7. stavak 2. i članak 10. Uredbe (EU) br. 492/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o slobodi kretanja radnika u Uniji treba tumačiti na način da im se protivi propis države članice na temelju kojeg su državljani druge države članice i njegova maloljetna djeca, koji svi u prvoj državi članici imaju pravo boravka na temelju članka 10. te uredbe zbog toga što se ta djeca u toj istoj državi školuju, u svim okolnostima i automatski isključeni iz korištenja prava na davanja za osiguranje sredstava za podmirenje svojih osnovnih životnih potreba. To se tumačenje ne dovodi u pitanje člankom 24. stavkom 2. Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1612/68 i stavljaju izvan snage direktiva 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ.
2. Članak 4. Uredbe (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti, u vezi s njezinim člankom 3. stavkom 3. i člankom 70. stavkom 2., treba tumačiti na način da mu se protivi propis države članice na temelju kojeg su državljani druge države članice i njegova maloljetna djeca, koji svi u prvoj državi članici imaju pravo boravka na temelju članka 10. Uredbe br. 492/2011 zbog toga što se ta djeca u toj istoj državi školuju i koji su ondje uključeni u sustav socijalne sigurnosti u smislu članka 3. stavka 1. Uredbe br. 883/2004, u svim okolnostima i automatski isključeni iz prava na posebna nedoprinosna novčana davanja.

(¹) SL C 182, 27. 5. 2019.